

Հետազոտական աշխատանք

Հրատարակողը ոչհրատարակ

2022թ Ուսուցչի պարտադիր

ՏՕՏԵՆ ԿՐԱՍՐՈՂԻ ՈՒՍՈՆԱԿԱՄԻՆ

ատեստավորման

տարբերակագր

Թեմա՝ Օտար լեզուների

Երգող, Օտան Իրանրբար

դասավանդման այլընտրանքային

մոտավորագրող ու մեթոդաբանություն

մեթոդները

գրեթե

Ուսուցիչ՝ Շ. Բաբայան

Կրասրոլ, Չ՝ Կրասրոլ

Այլընտրանքային մեթոդներ (մարտահրավերներ և հետևանքներ)

Նախաբան

Սույն հարցի արդիականությունը պայմանավորված է օտար լեզվի ուսուցման այլընտրանքային մեթոդների և ժամանակակից մասնագետների համար լեզվի ուսուցման և վերապատրաստման անհրաժեշտությամբ: Հոդվածի նպատակն է բացահայտել ժամանակակից կրթական առաջադրանքների համատեքստում տարբեր ժամանակակից տեխնիկայի օգտագործման հիմնական տեխնիկան և հմտությունները:

Ուսումնասիրության առաջատար մեթոդը սիմուլյացիան է, որը թույլ է տալիս այս հարցը դիտարկել որպես լեզվի ուսուցման այլընտրանքային մեթոդների նպատակային, տեղեկացված և յուրացնելու գործընթաց: Հոդվածում ներկայացված են լեզվական հմտությունների ձևավորման այլընտրանքային մեթոդներ, որոնք զգալիորեն բարձրացնում են ուսուցման/դասավանդման գործընթացի արդյունավետությունը: Մոդելը նպատակաուղղված է կրթության ոլորտում մասնագիտական գործունեության ուսուցիչների նոր պայմաններին հարմարվելու և կենտրոնանում է ուսուցման պրակտիկայում մշակման և ներդրման վրա և նոր մեթոդների կիրառման վրա:

Ներածություն

Վերջին շրջանում մեծ ուշադրություն և քննարկումներ են նկատվում օտարալեզու կրթության և դասավանդման եղանակի և գործընթացի վերաբերյալ: Վերջին զարգացումները, ուժեղացնելով տեխնոլոգիաների դերը և բարդ պրակտիկաների ներդրումը, ակտիվացրել են մի շարք արմատական փոփոխություններ դասավանդման գործընթացում: Գիտության ինտեգրացիան առաջարկում է փոխազդեցության նոր տեսակ, որը պահանջում է համապատասխան նախադրյալների առկայություն թե՛ տեսական, թե՛ գործնական բնույթի: Գիտական գիտելիքների ինտեգրումը կրթության բովանդակության մեջ արտացոլում է մասնակի կամ ամբողջական միջգիտական փոխազդեցությունը:

Ինտեգրման այս մեխանիզմը նոր կրթական բովանդակության նախագծման հիմքն է: Գիտությունների ինտեգրման տարբեր մակարդակները պետք է համապատասխանեն տարբեր մակարդակների տարբեր ինտեգրված դասընթացներին: Նպատակների ճիշտ ձևավորումը որոշում է գիտական ոլորտի առարկաների (բնական, մարդկային և տեխնիկական) ուսումնասիրության և ինտեգրված դասընթացների նպատակների ինտեգրման ռազմավարությունը:

Ի. Աթքինսոնը (Atkinson et al., 1996) պնդում էր, որ կան տարբեր նորարարական ուսուցման պրակտիկաներ, որոնք պետք է ընդունվեն կրթական ասպեկտը բարելավելու համար: Մասնավորապես, պետք է հաշվի առնել ինչպես տեսական և էմպիրիկ հմտությունները, այնպես էլ ավանդական ուսումնական ծրագրերի ընդհանուր վերանախագծումն ու արդիականացումը, ինչպես նաև դասավանդման պրակտիկաների ներդրումը, որոնք կնպաստեն անհրաժեշտ հմտությունների և կարողությունների զարգացմանը (բանավոր կամ գրավոր)՝ թույլ տալով ուսանողներին զբաղվել լեզվով: Խնդիրներ իրական աշխարհում: Ապագայի հիմնական պահանջը ուսանողներին տեղեկատվական հասարակությանը մասնակցելու համար նախապատրաստելու անհրաժեշտությունն է, որտեղ գիտելիքը երկրի սոցիալական և տնտեսական զարգացման ամենակարևոր գործոնն է (Seale & Mence, 2001): Տեղեկատվական տեխնոլոգիաների և հաղորդակցության նոր տեխնոլոգիաների ընդունումը հանգեցրեց զգալի փոփոխությունների թե՛ օտարալեզու կրթության թե՛ կառուցվածքում, թե՛ ֆունկցիոնալության մեջ: Նոր տեխնոլոգիաների ներդրումը հանգեցրեց էլեկտրոնային ուսուցման (e-learning) և հեռավար ուսուցման դասընթացների զարգացմանն ու տարածմանը, դրանով իսկ նոր հարթություն առաջարկելով կրթության տրամադրման և բովանդակության համար: Սա ակնհայտ է բոլոր Համալսարաններում և Բաց Համալսարաններում, մասնավորապես, որտեղ նոր տեխնոլոգիաները այժմ գերիշխող դեր են խաղում:

Իրոք, տեղեկատվության և հաղորդակցության նոր տեխնոլոգիաների կիրառումը փոխակերպում է ավանդական ուսուցումը և աջակցում է նոր ուսումնական պլանների և նոր դասընթացների հարմարեցմանը գոյություն ունեցող հավելվածներում: Համապատասխան գրականության հետևյալ ակնարկը նպատակ ունի բացահայտելու և քննարկելու հայտնաբերված տարբեր փաստարկները, ուսանողների տեսակետները դասավանդման մեթոդների, մարտահրավերների և ապագա զբաղվածության հետևանքների վերաբերյալ, որոնք առաջանում են նշված զարգացումների լույսի ներքո:

Մեթոդաբանական շրջանակը

Ըստ EFL-ի բազմակողմանիության՝ ծրագրերը տրամադրում են տարբերակված բովանդակություն՝ ըստ պրոֆիլի, մասնագիտական ուղղվածության հմտությունների զարգացում գիտելիքների որոշակի ոլորտում և ինտեգրված դասընթացների ներդրում: EFL-ի բովանդակության ինտեգրված բնույթը նպաստում է միջառարկայական համակարգման իրականացմանը, հասարակության և բնության փոխազդեցության իրական խնդիրների մասին գիտելիքների ինտեգրմանը, ինչը թույլ է տալիս ստեղծել ոչ միայն գիտելիքները

սինթեզելու և ամփոփելու ունակություն, այլև հաղորդակցման գործընթաց:

Գիտելիքների և հմտությունների ներմուծումը այլ առարկաների ոլորտից հանգեցնում է համակողմանի զարգացման և փոխում է EFL-ի (անգլերենը որպես օտար լեզու) բովանդակությունը: EFL-ի միջամտության մեթոդները բարելավում են ողջ ուսումնական նյութի կլանումը: ESL(անգլերենը որպես երկրորդ լեզու) դասընթացների մշակումն ապահովում է ուսումնական նյութերը, համապատասխան ուսումնական տեխնոլոգիաների ընտրությունը, ուսումնական գործընթացի կազմակերպումը, իսկ ուսանողների կրթական նվաճումների գնահատումը ուսուցչի իրավասության մեջ է: Փորձից պարզ է դառնում, որ ուսուցիչները բավականաչափ տեղյակ չեն պրոֆիլային ուսուցման ESL-ի առանձնահատկություններին, դժվարություններ են ունենում՝ կապված պրոֆիլի հիման վրա ուսումնական բովանդակության ընտրության և մեթոդական կազմակերպման հետ: Այս կապակցությամբ անհրաժեշտ է ինտեգրատիվ կրթության իրականացման համար ուսուցիչների իրավասության ձևավորում:

Ուսուցիչների պատրաստումը ESL-ում աշխատելու համար պահանջում է վերապատրաստման նպատակների և բովանդակության սահմանում, մասնագիտական նշանակալի կարողությունների ընտրություն, որոնք ենթակա են ձևավորման, ինչպես նաև անձնական զարգացման և վերապատրաստման հարմարությունների զարգացման ուղիների և ձևավորման մակարդակի մոնիտորինգի: Անհատական առարկայի դասավանդումը ESL-ում անհնար է պատկերացնել առանց այլ առարկաներից ձեռք բերված գիտելիքների և հմտությունների մանրակրկիտ նպատակային զարգացման: Այստեղից հետևում է, որ կայուն փոխկապակցվածությունն այս ուսմունքի հոգեբանական հիմքն է:

Գրականության ակնարկ

Օտար լեզուների ուսուցումն իրականացվել է հիմնականում ավանդական կամ թեթևակի բարդ ուսուցչակենտրոն մեթոդներով, այլ ոչ թե ժամանակակից ուսանողին ուղղված կիրառություններով և տեխնիկայով, մինչդեռ գիտելիքի և տեղեկատվության փոխանցումն իրականացվել է դասախոսությունների կամ քննարկումների սովորական ձևով, որը պահանջում է ֆիզիկական, ինչպես աշակերտի, այնպես էլ ուսուցչի ներկայությունը: Ավելին, օգտագործվող ուսուցման մեթոդները կարող են տարբերվել ակտիվ ուսուցման վրա ազդեցության աստիճանի առումով (Cottel & Millis, 1993; Bonner, 1999), ինչպես ցույց է տրված ստորև:

Այս հոդվածի սկզբում ցանկանում եմ, որ ընթերցողը ի նկատի ունենա, որ ես առաջ եմ քաշել այլընտրանքային մեթոդների, մշակույթի ուսուցման իմ սեփական պատկերացումները: Իմ հայացքների վրա մեծ ազդեցություն են թողել JE Alatis (1989), M. Wesche & D. Ready (1985), PD MacIntyre & RC Gardner, (1991), M. Byram (1989) և A. Pennycook (1990) գրվածքները, որոնք բոլորն էլ առաջարկել են այլընտրանքային և ավանդական լեզուների ուսուցման մշակույթի ինտեգրման մոդելներ:

Ակտիվ ուսուցումը ներառում է ուսանողներին և օգնում է նրանց խորը պատկերացում կազմել դասընթացի մասին՝ պրակտիկայի ներդրման միջոցով. այլ

կերպ ասած, ինդուկտիվ ուսուցումն ավելի լավ արդյունքներ ունի: (Ադլեր, 1999): Ավելին, պնդում են, որ ինդուկտիվ մեթոդները մեծացնում են առարկայի համախմբումը և պահպանումը, ինչպես նաև կատարողականի գնահատումը (Kelley et al., 1999):

Ինչ վերաբերում է հիմնական հարցին, թե որն է օտար լեզուների դասավանդման համար ընդունված «ճիշտ» ակտիվ ուսուցման մեթոդի ընտրության չափանիշը, Ս. Բոնները (1999) նշում է, որ ուսուցիչը, ով սահմանում է (կարճ և երկար) ուսումնական նպատակներ, պետք է գնահատի տեսական գիտելիքները, ուսանողների կարողությունները (հմտությունները), որպեսզի կարողանա ընտրել մեթոդ(ներ), որոնք նպաստում են ուսուցման գործընթացին:

Լ.Բ. Ջեյնը և Լ. Մույլենբուրգը (2000) ներկայացնում են « խորը ուսուցման» հայեցակարգը, ըստ որի, պահանջվում է հատուկ մոտեցում, որը նպաստում է առարկայի ավելի խորը ըմբռնմանը, այլ ոչ թե մակերեսային ուսուցմանը:

Այնուամենայնիվ, սովորելը մեծապես պայմանավորված է նաև ուսանողների մոտիվացիայով: Ուսուցման գործընթացը, ինչպես նաև առարկայի ըմբռնումը բարելավելու համար պետք է մշակվեն հատուկ ռազմավարություններ և կրթական տեխնիկա, որոնք հաշվի կառնեն նաև, թե ինչն է դրդում ուսանողներին և ինչպես կարող են ամրապնդվել այդ դրդապատճառները:

Ուսումնասիրության

Այս հետազոտության նպատակն էր վերլուծել օտար լեզվի դասավանդման և ուսուցման ավանդական և նորարարական/այլընտրանքային մեթոդները. ինչպես նաև բացահայտել եւ ապացուցել լեզուների ուսուցման արդյունավետ մանկավարժական պայմանների մի շարք:

Հետազոտական հարցեր

Այս հետազոտության հիմնական հետազոտական հարցը հետևյալն էր.

Որո՞նք են օտար լեզուներ սովորելու և դասավանդելու արդյունավետ այլընտրանքային մեթոդների շարքը:

Պասսավանդման ավանդական մեթոդներ. համայնքի վրա հիմնված մեթոդ

Ամերիկացի հոգեբան Չարլզ Քուրանը (1972) մշակել է «Համայնքային մեթոդ / Խորհրդատու մեթոդը», որը հիմնված է ուսուցման հումանիստական մոտեցման և Խորհրդատուի հոգեբանական տեսության վրա: Տեսության էությունը կայանում է նրանում, որ մարդիկ հոգեբանի խորհրդատուի օգնության կարիքն ունեն, և խորհրդատվությունն ու մասնակցությունը ցանկալի են սոցիալական մարդկային գործունեության ցանկացած ձևի, ինչպես նաև կրթության մեջ: «Համայնք» մեթոդի հիմնական բնութագրիչները հետևյալ հատկանիշներն են .

Ուսանողները որոշում են դասավանդման բովանդակությունը և ընտրում են իրենց տեմպն ու աշխատանքի եղանակը: Ուսուցիչը պետք է լինի «Խորհրդականը», որը հուշում է ուսանողներին օտար լեզվով հաղորդակցվելու համար անհրաժեշտ արտահայտությունը: «Խորհրդական»ն այս պաշտոնում

չպետք է հավակնի լինել ուսումնական գործընթացի ղեկավար, չպետք է ստիպի ուսանողներին մասնակցել հաղորդակցության/փոխգործակցության գործընթացին: Ուսուցիչը պետք է լինի մայրենի լեզվի տիրապետող և օտար լեզվի գերազանց իմացություն ունեցող, քանի որ հաղորդակցության ընթացքում ուսանողներն իրավունք ունեն պահանջել համապատասխան տեղեկատվություն:

Ուսուցման ծրագիրը չի մշակվում հատուկ, քանի որ ուսուցման գործընթացը մշակված է այնպես, որ ուսանողները ինքնաբերաբար ընտրում են հետաքրքրության թեման և լեզվական գործիքները:

Ուսուցման հիմնական տեխնիկան մայրենի լեզվից օտար լեզվի թարգմանությունն է:

Ուսուցման գործընթացը կառուցված է հետևյալ կերպ. սովորողները խմբով են աշխատում, նրանք նստում են սեղանի շուրջ՝ դեմ առ դեմ և քննարկում թեման իրենց մայրենի լեզվով: Այնուհետև սկսվում է երկխոսությունը օտար լեզվով: Ուսուցիչը նստած է կողքին և հետևում է քննարկմանը և ժամանակ առ ժամանակ առաջարկում օտար լեզուների համարժեքներ: Ուսանողները մի քանի անգամ կրկնում են արտահայտությունը, այնուհետև այն ձայնագրում են անհրաժեշտության դեպքում լսելու համար:

«Համայնքային» մեթոդի ջատագովները մատնանշում են իսկապես հումանիստական բնույթ, կենտրոնում ուսանողն է և ուսման գործընթացում սթրեսի բացակայությունը: Այս մեթոդի կիրառումը պահանջում է հատկապես բարձր պատրաստվածություն ունեցող ուսուցիչներ, քանի որ դպրոցների և բուհերի օտար լեզվի ուսուցիչները հոգեբան չեն և չեն կարող կիրառել համապատասխան հոգեբանական տեխնիկա: Ծրագրերի և պլանների բացակայությունը, կոնկրետ նպատակները և դասընթացի ուսումնական նպատակները նույնպես չեն նպաստում այս մեթոդի լայն տարածմանը, հատկապես ավագ դպրոցի զանգվածում:

Ղասավանդման ավանդական մեթոդներ. Suggestopedia

Suggestopedia-ն ղասավանդման մեթոդ է, որը մշակվել է բուլղարացի հոգեթերապևտ Գեորգի Լոզանովի կողմից (1978 թ.): Այն օգտագործվում է հիմնականում օտար լեզուներ սովորելու համար: Suggestopedia-ն ստացել է իր անվանումը «suggestologia» տերմինից՝ գիտություն առաջարկությունների մասին և «suggestopedia»

բաժնից, որը նվիրված է ուսուցման մեջ առաջարկությունների տեսությանը և պրակտիկային: Այս մեթոդի տարբերակիչ առանձնահատկությունն է հիշողության պաշարների բացահայտումը, ինտելեկտուալ ակտիվության բարձրացումը, առաջարկությունների օգտագործումը, թուլացումը: Այս մեթոդը հիմնված է մարդու պահուստային կարողությունների ակտիվացման վրա, որը չի օգտագործվում մանկավարժության և օտար լեզվի ղասավանդման մեթոդների մեջ, բայց կարող է զգալիորեն մեծացնել հիշողության ծավալը և նպաստել ժամանակի մեկ միավորի համար ավելի շատ նյութ անգիրելուն: Գ.Լոզանովի (1978թ.) մարդկային ռեգերվային հնարավորությունների ակտիվացման հիմնական

միջոցները հետևյալն են.

· Իշխանություն. Ուսուցչի անհատականությունը առաջատար դեր է խաղում ուսուցման գործընթացում: Որոշ որակներ, որոնք պետք է ունենա ուսուցիչը (ինքնավստահություն, դասը մեթոդով անցկացնելու կարողություն, արտաքին տեսք, ոգևորություն և այլն), բարձրացնում են նրա հեղինակությունը և օգնում գրավել աշակերտների բարեհաճությունը, ինչը անհրաժեշտ է հաջողված ուսուցման համար:

· Ինֆանտիլացում. Այն սահմանվում է որպես «միջավայրի ստեղծում՝ որպես ռացիոնալ կազմակերպված թիմ, որի արդյունքում ուսանողները գտնվում են ուսման համար նպաստավոր փոխվստահության պայմաններում՝ ազատվում են սթրեսից և կոշտությունից»: Դերային խաղերի կիրառումը, երաժշտությունը և հարմարավետ միջավայրը թույլ են տալիս ուսանողներին ձեռք բերել ինքնավստահության զգացում, հնարավորություններ ընձեռում սովորելու/ուսումնասիրելու համար:

· Կրկնակի պլանավորվածություն. սա նշանակում է, որ ուսուցիչը կամ աշակերտը օգտագործում է ժեստեր, դեմքի արտահայտություններ, ինտոնացիա և վարքի որոշակի ձևեր՝ զրուցակցի վրա ազդելու, ուրիշներին գրավելու համար: Այս երկակիությունը՝ կամ երկրորդ «ես»-ը նպաստում է վստահելիությանը, ինչպես նաև օգնում է ազատագրմանը, հանգստությանը:

· Ինտոնացիա, ռիթմ և համերգային կեղծ պասիվություն: Ըստ Suggestopedia-ի՝ լսումները պետք է կազմակերպվեն կոնկրետ ձևով: Որոշակի պահանջներ ինտոնացիայի և ռիթմի համար: Տեքստային նյութը որոշակի ռիթմով «ընդգծում» է ուսուցչին՝ հատուկ ընտրված երաժշտության ուղեկցությամբ: Երաժշտությունը, ինչպես նաև ինտոնացիան, ռիթմը պետք է ունենան հստակ հաճախականություն և նպաստեն թուլացմանն ու մեղիտացիային, ինչը ուսանողներին տանում է այսպես կոչված «համերգային կեղծ պասիվության» վիճակի, երբ նրանք ավելի լավ են ընկալում և հիշում նյութը:

Դասավանդման ավանդական մեթոդներ. Ինտենսիվ մեթոդներ

Լոզանովան նախաձեռնել է ինտենսիվ մեթոդների մի շարք սովետական տեխնիկայի մշակում, որոնց հիմնական մեթոդներն են՝ պահեստային հզորության ակտիվացման անհատական և կոոպերատիվ մեթոդ Գ.Ա. Պլեսնիչ (2005), հիպնոպեդիա, ռիթմոպեդիա, ռելաքսոպեդիա և այլն: Որպես ուսուցման ինտենսիվ մեթոդների ուսուցման նպատակներ հեղինակները առաջ են քաշում բանավոր հաղորդակցությունը հնարավորինս սեղմ ժամկետներում առավելագույն համակենտրոնացման ժամերի ընթացքում:

Սոցիալական զանգվածին ի պատասխան ի հայտ եկան ինտենսիվ մեթոդներ: Առաջին ինտենսիվ դասընթացները ծագել են Երկրորդ համաշխարհային պատերազմի ժամանակ (բանակի մեթոդ) և ուղղված են եղել ռազմական մասնագետների պատրաստմանը: Ինտենսիվ մեթոդների կողմնակիցները վերախմաստավորել և մշակել են Լոզանովի մեթոդի բազմաթիվ դրույթներ: Ուստի

Գ.Ա. Կիտայգորոդսկայան (2009) հատուկ ուշադրություն է դարձնում ուսանողի ինքնությանը, ստեղծագործական և մտավոր ներուժին և խմբում նրա դերին:

Պահուստային կարողությունների ակտիվացման մեթոդը Գ.Ա.

Կիտայգորոդսկայայի կողմից (2009) բերում է սովորողակենտրոն մոտեցման, ինտենսիվ մեթոդները և ուսուցումը դիտարկում է որպես հաղորդակցության/երկխոսության գործընթաց, որը ուսուցչի և ուսանողների փոխադարձ միջնորդավորված գործունեության բնույթն է:

Գ.Ա. Կիտայգորոդսկայան (2009) վերանայելով «հեղինակություն» տերմինի բովանդակությունը՝ խոսում է ուսուցչի ստեղծագործական դերի մասին, ուսուցչի և խմբի միջև ստեղծելով վստահության հարաբերություններ, որոնք նպաստում են հանդիսատեսի մոտիվացիային և հուզական տոնայնությանը, տրամադրում են բացահայտման դրույթներ: Ուսանողի ակտիվացման մեթոդը հիմնված է հետևյալ սկզբունքների վրա. երկակիություն; զբաղվածության փուլային համակենտրոն կազմակերպում; ուսանողների գիտակցության վրա ազդեցության բոլոր միջոցների ընդհանուր օգտագործումը. բանավոր առաջխաղացում; անհատական ուսուցման օգտագործումը խմբի միջոցով; անձնական ուսուցման փոխազդեցություն և դերակատարման տարրեր: Այս մեթոդի որոշ տարրեր լայնորեն կիրառվում են Ռուսաստանում օտար լեզուների դասավանդման պրակտիկայում:

Suggestopedia մեթոդը, ինչպես նաև բոլոր ինտենսիվ մեթոդները մեծ հետաքրքրություն են ներկայացնում ուսանողների և ուսուցիչների շրջանում, քանի որ նպատակաուղղված են կարճ ժամանակում մարզվել երկխոսության միջոցով, և արդյունքները նկատելի են ընդամենը մի քանի սեանսից հետո: Այս մեթոդների բացասական կողմը կայանում է նրանում, որ այն առատ է սխալներով, իսկ հաղորդակցության ընթացքում դժվարացնում է այն հասկանալը: Բացի այդ, ինտենսիվ տեխնիկայի կիրառումը պահանջում է ուսուցիչների հատուկ վերապատրաստում:

Այս առումով պետք է տարբերակել «ինտենսիվ մեթոդներ» և «ուսուցման գործընթացի ինտենսիվացում» հասկացությունները: Ուսուցման ինտենսիվացումը ենթադրում է կրթական գործընթացի արդյունավետության բարձրացում նույն կամ պակաս ժամկետներում: Արդյունավետությունը ինքնին կախված է ուսուցման ճշգրտությունից: Ուսուցման ճշգրտությունը ենթադրում է խոսքի բոլոր տեսակի գործունեության համարժեք տիրապետում՝ համաձայն հաղորդակցման իրավիճակի: Ինտենսիվ մեթոդները ուղղված են առավելագույն արդյունքի հասնելուն՝ առանց մարզումների ճշգրտությունը հաշվի առնելու:

Այլընտրանքային ուսուցման մեթոդներ. Լուռ ուսուցման մեթոդը (The Silent way)

Հիմնված է լեզվաբանության կառուցվածքային մոտեցման և հոգեբանության հումանիստական ուղղության վրա: Այս մեթոդի հեղինակը Ք.Գաթենոն (1963) է, մեթոդի անվանումը արտացոլում է այն գաղափարը, որ դասարանում նախաձեռնությունը պետք է բխի ուսանողներից, որոնց ելույթը զբաղեցնում է

վերապատրաստման ժամանակի մեծ մասը, և ուսուցիչը պետք է հնարավորինս քիչ խոսի դասարանում: Կրթությունը լուռ, հակադրվում է ուսուցչի կրկնությանը և վերարտադրմանը, այն մոտեցում է, որը նպաստում է մտավոր գործունեությանը և ուսանողների կենտրոնացմանը որոնումների մեջ: «Հանգիստ» ուսուցման կիրառումն ունի իր սահմանափակումները, քանի որ այն ենթադրում է աշակերտների հետաքրքրվածության բարձր աստիճան և ներքին մոտիվացիայի առկայություն, ինչը միշտ չէ, որ հնարավոր է միջնակարգ դպրոցում: Դրական հատկանիշը ուսանողների անկախության խթանումն է և ուսուցման գործընթացի մի շարք տեսողական միջոցների օգտագործումը:

Այլընտրանքային ուսուցման մեթոդներ.

Ֆիզիկական գործունեությանը աջակցության ընդհանուր ֆիզիկական արձագանքման մեթոդը մշակվել է հոգեբան Ջ.Ջեյ Աշերի կողմից (1969 թ.) և հիմնված է կառուցվածքային լեզվաբանության, վարքագծային և կրթության հումանիստական կողմնորոշման վրա, ինչպես նաև խոսքի հոգեբանության, համակարգման վերաբերմունքի վրա: Մեթոդը զարգացնում է բնական մեթոդի գաղափարները: Դրա էությունը կայանում է նրանում, որ օտար լեզու սովորելիս անհրաժեշտ է նմանակել մայրենի լեզվի յուրացման գործընթացը, որը յուրացվում է համապատասխան ֆիզիկական գործունեության իրականացմանը զուգահեռ: Կառուցվածքների ընկալումն ավելի հեշտ է դառնում, եթե այն ուղեկցվում է ուսուցչի և ուսանողների կատարմամբ:

Ուսուցման այլընտրանքային մեթոդներ. Լեզուների համակարգչային ուսուցում

Օտար լեզու սովորելը համակարգչի միջոցով հիմնված է վարքագծային տեսության և ուսուցման աշակերտակենտրոն մոտեցման վրա: Համակարգչային ուսուցումը լայնորեն տարածված է օտար լեզուների ուսուցման մեթոդաբանության մեջ՝ պայմանավորված ծրագրավորված ուսուցման և հաշվողական լեզվաբանության բնագավառում ուսուցման նվաճումների անհատական մոտեցման մշակմամբ, մեքենայական թարգմանության հետազոտական հնարավորություններով: Համակարգիչների համատարած տարածումը ժամանակակից կյանքում, ինչպես նաև ուսուցիչների իմացությունը. թույլ են տալիս խոսել ուսուցման մեջ համակարգչի օգտագործման մասին՝ որպես օտար լեզուների դասավանդման մեթոդիկայի ուղղություն:

Առաջին համակարգչային ծրագրերը, որոնք հայտնվեցին 1960-70 թվականներին, քերականական և բառապաշարային վարժություններն էին: 70 տարվա ընթացքում մշակողները սկսել են ավելի մեծ ուշադրություն դարձնել այդ ծրագրերի բովանդակությանը: Արհեստական ինտելեկտի ոլորտում հետազոտությունները թույլ են տվել զգալիորեն բարելավել ծրագիրը և ուղղորդել այն ուսանողների հաղորդակցական կարողությունների ձևավորմանը: Այնուամենայնիվ, հաղորդակցական կենտրոնացման խնդիրը դեռևս կարևոր է: Ներկայումս ծրագրային ապահովման հետևյալ խմբերն են.

· ուսումնական ծրագրեր տանը կամ համակարգչային լաբորատորիաներում անհատական աշխատանքի համար, որոնք կենտրոնացած են քերականական ձևերի ձեռքբերման, բառային միավորների, խոսքի ձևերի վրա, ինչպես , ինչպես նաև կարդալ և գրել սովորելու ծրագրեր: որոնք ներառում են տեքստային խմբագրիչի օգտագործումը.

· ծրագրի տեքստը անհատական, զույգերով և խմբային աշխատանքի համար, որը թույլ է տալիս փոփոխել տեքստը. տեղադրել կետադրական նշաններ, վերախմբավորել, առաջարկներ, խմբագրել տեքստը և այլն, խաղային ծրագրակազմ, որը հիմնված է խնդրահարույց իրավիճակների վրա և խթանում է ուսանողների մոտիվացիան:

Շատ մեթոդիստներ և հետազոտողներ կարծում են, որ համակարգչային ծրագրերը հիանալի են, հետաքրքիր, բարձրացնում են մոտիվացիան, նպաստում են կարողությունների զարգացմանը, բայց դրանք նախատեսված չեն հաղորդակցական կարողությունների ձևավորման համար՝ իր ողջ բազմազանությամբ և չեն կարող փոխարինել ուսուցչին դասարանում:

Դասավանդման այլընտրանքային մեթոդներ. Գիտակցություն – բարձրացման մոտեցում

Գիտակցված կողմնորոշված մոտեցումը հիմնված է լեզվական ձևերի երևույթների՝ բառապաշարի և քերականական իրազեկման վրա և հիմնված է լեզվաբանական հակադրական տվյալների և լեզվի յուրացման ինդուկտիվ մեթոդի վրա: Մոտեցումը մշակվել է քերականության դասավանդման համար. քերականական հմտություններին տիրապետելը դիտվում էր որպես աստիճանական իրականացում: Մոտեցումը շատ ընդհանրություններ ունի գիտակցական և համեմատական մեթոդի հետ, որը հիմնված է այն փաստի վրա, որ գործընթացային մտածողությունը բոլոր լեզուներում նույնն է, միայն տարբեր լեզվական տարբեր միջոցներով տրամադրվող արտահայտչական ձևերով:

Այս մոտեցման կողմնակիցները փորձում են հաշտեցնել կրթության երկու ուղղությունները՝ ավանդական և «ոչ ավանդական»:

Լեզվի յուրացման գործընթացում ուսանողը պետք է իր ճանապարհը անցնի լեզվական երևույթների ներկա ըմբռնումից դեպի անգիտակցական և անգիտակցականի ամբողջական վերահսկում կատարելության փուլում, եթե նա դպրոցից հետո շարունակում է օտար լեզու սովորել և հավատարիմ է մակարդակը մոտ է մայրենի լեզվի սեփականության մակարդակին: Այս մոտեցման ակնհայտ առավելությունը կենտրոնացումն է անգիտակցական լեզվի յուրացման վրա, կենտրոնանալ ուսումնասիրված երևույթների օգտագործման գործընթացում և վավերական նյութերի օգտագործման վրա: Այնուամենայնիվ, որոշ բացասական Լեզվական գիտելիքների ուռճացման, համեմատության և վերլուծության դերը վարժությունների կոշտ կապը տեքստի հետ և խոսքի հմտությունների որոշիչ ձևավորման թերազնահատումը խոսքի գործունեության արտահայտիչ ձևերում բացասաբար է անդրադառնում լեզվի յուրացման վրա :

Դասավանդման մեթոդներ. Առաջադրանքների վրա հիմնված ուսուցում

Հաղորդակցման առաջադրանքների մեթոդը մի շարք խնդիրների լուծումն է. աշակերտներն են կատարում բանավոր և ոչ խոսքային գործողություններ, շփվում են միմյանց կամ ուսանողների խմբի կամ ուսուցչի հետ՝ փորձելով ճիշտ լուծումներ գտնել հաղորդակցական առաջադրանքների համար. Հաճախ օգտագործվում են ոչ միայն բանավոր, այլև ֆիզիկական գործողություններ, ժեստեր, դեմքի արտահայտություններ և այլն: Վերապատրաստման ծրագրերը, որոնք մշակված են այս մեթոդի համաձայն, հաղորդակցական խնդիրների ամբողջություն են և չեն ենթադրում լեզվական նյութի ընտրություն և կազմակերպում: Վիճահարույց է այն հարցը, թե որքանով և ինչ ձևով կարելի է դեկավարել ուսանողների ուսումնական գործունեությունը հաղորդակցական առաջադրանքների մեթոդի կիրառմամբ: Ենթադրվում է, որ օտար լեզվով կարողությունների ձևավորումը պահանջում է ոչ թե լեզվական երևույթների ուսումնասիրված համակարգում, այլ պայմանների ստեղծում, որոնցում ներգրավված են վերապատրաստվողները՝ հաղորդակցման խնդիրները լուծելու համար: Դա անելու համար հանեք բոլոր քերականական (լեզվաբանական) իրավասության նպատակային ձևավորումը և խոսքային վարքագծի մոդելավորումը: Հարկ է նշել, որ հաղորդակցման առաջադրանքների մեթոդը ձևավորման փուլում է, դրա մշակման գործընթացը որպես մեթոդ դեռ ավարտված չէ, և դա թույլ է տալիս կատարել ճշգրտումներ և փոփոխություններ՝ օպտիմալացնելու օտար լեզուների դասավանդման գործընթացը:

Ուսուցման այլընտրանքային մեթոդներ. Նեյրո-լեզվաբանական ծրագրավորում

Նեյրո-լեզվաբանական ծրագրավորումը մի կողմից առաջնորդության հմտությունների անհատական ուսումնասիրության կատարելագործման արվեստն ու գիտությունն է, իսկ մյուս կողմից՝ օտար լեզվի ուսուցման մեթոդները, որոնք թույլ են տալիս ընդլայնել և ամրապնդել մարդկանց պահուստային կարողությունները օտար լեզվի և բանավոր միջավայրում ընկղմվելու գործընթացում. Նեյրո-լեզվաբանական ծրագրավորում (NLP) և ազդում է մտածելակերպի վրա, որից կախված են մեր ձեռքբերումները որպես ամբողջություն: «Մոդելավորելով մտածողության գործընթացը, զգացմունքների և համոզմունքների առաջացումը և զարգացումը, NLP-ն դիտարկում է մարդկային փորձի բոլոր բաղադրիչները, առաջին հերթին NLP-ն, որը ներգրավված է հաղորդակցության գործընթացում՝ մարդու փոխազդեցությունն իր և ուրիշների հետ»:

NLP-ն հայտնվել է ավելի քան 20 տարի առաջ ԱՄՆ-ում՝ Սանտա Կրուսում: Այն հիմնադրել է Ջոն Գրայնդերը, մինչդեռ Լեզվաբանության ամբիոնի ասիստենտն էր, իսկ Ռ. Բենդլերը՝ հոգեբանական և մաթեմատիկական ֆակուլտետի ուսանող, հոգեթերապիայի սիրահար: G. Grinder-ը և R. Bandler-ը փորձել են «կրկնօրինակել» միջազգայնորեն ճանաչված երեք թերապևտների գործունեությունը:

NLP-ի ստեղծողները պնդում են, որ կապ կա նյարդաբանական գործընթացների միջև (նեյրո), լեզվական (լեզվաբանական) և վարքագծային օրինաչափություններ, որոնք սովորել են փորձը (ծրագրավորում), և որ դրանք կարող են փոխվել կոնկրետ հասնելու համար կյանքի նպատակները (Bandler and Grinder, 1981):

G. Grinder-ի և R. Bandler-ի (1981) նպատակն էր վերաբարձրել կապի մոդելը, որն օգտագործում էին այս նշանավոր գիտնականները, որպեսզի այն հետո նորից օգտագործեն իրենց աշխատանքում: Հետազոտության այս փուլի արդյունքը մի շարք տեխնիկաներ էր, որոնք օգտագործվում էին հաղորդակցության արդյունավետությունը բարելավելու, ուսուցման գործընթացի օպտիմալացման և անհատական կատարելագործման ուսուցման համար: Բրիտանացի մարդաբան Գրեգորի Բեյթսոնը, որն աշխատել է հոգեթերապիայի, կիբեռնետիկայի և կենսաբանության ոլորտներում, հաջորդ նշանակալից ներդրումն է ունեցել NLP-ի զարգացման գործում: NLP-ն զարգանում է արագ տեմպերով՝ առաջարկելով տարբեր ոլորտներում հաջողության և գերազանցության հասնելու տարբեր սխեմաներ, ներառյալ կրթությունը:

NLP մեթոդը բավականին բարդ է, բայց դրա անունը պարզ է: Նեյրո - վկայում է մտածողության և զգայական ընկալման հարգանքի մասին; նյարդային համակարգում տեղի ունեցող գործընթացներին և կարևոր դեր է խաղում մարդու վարքագծի ձևավորման, ինչպես նաև նյարդաբանական գործընթացների ընկալման ոլորտում՝ տեսողություն, լսողություն, շոշափելի սենսացիաներ:

Լեզվաբանական - կապված է լեզվական մոդելի հետ, որը կարևոր դեր է խաղում մարդկանց և հաղորդակցական գործընթացների հիմնական բաղադրիչների փոխըմբռնման հասնելու գործում:

Ծրագրավորում - մատնանշում է այն ձևը, որով մենք կազմակերպում ենք մեր մտածողությունը, ի վերջո հասնելու նրանց նպատակներին:

Այլընտրանքային ուսուցման մեթոդներ. Բազմակի ինտելեկտի տեսություն

Առաջին անգամ հրապարակվել է Հ. Գարդների՝ նահանգներում կրթության ոլորտում ամենահայտնի գիտնականներից մեկի, ավելի քան հարյուր գիտական աշխատություններ կոգնիտիվ զարգացման և նյարդահոգեբանության վերաբերյալ աշխատությունների հեղինակի, գրքում (1984 թ.), Frames Of Mind:

Իր «Մտքի սահմանները. բազմակի ինտելեկտի տեսություն» գիրքը, որը հրատարակվել է ավելի քան տասը լեզուներով, Գ. Գարդներին (2002 թ.) դարձրել է կրթական տեսության և պրակտիկայի ամենաազդեցիկ ներկայացուցիչներից մեկը և նրան միջազգային համբավ է բերել:

Գ. Գարդները (2002) առանձնացրել է ութ հարաբերականորեն ինքնավար ինտելեկտուալ կարողություններ՝ լեզվական, տրամաբանական-մաթեմատիկական, տարածական, երաժշտական, մարմնական կինեստետիկ, միջանձնային և միջանձնային և բնական թեստավորում: Վերջինս թույլ է տալիս բացահայտել, դասակարգել և օգտագործել շրջակա միջավայրի հատկությունները:

Գարդները (2002 թ.) նաև նշում է, որ նոր ինտելեկտուալ կարողությունները կարող են հայտնաբերվել, եթե դրանք համապատասխանում են չափանիշներին: Այս տեսությունը կիրառվում է կրթության բոլոր մակարդակներում՝ նախադպրոցականից մինչև մեծահասակների կրթություն, ակադեմիական առարկաների դասավանդման ժամանակ, վերապատրաստման ընթացքում, դասարանում՝ նորմալ և շնորհալի ուսանողների և տարբեր առարկաների ուսումնասիրության հետ կապված խնդիրներ ունեցող երեխաների համար: Այս տեսությունը հաստատում է, թե ինչի են բախվում ուսուցիչներն ամեն օր. մարդիկ մտածում և սովորում են տարբեր ձևերով: Այս տեսությունը սահմանում է նաև ինստիտուտի հայեցակարգային շրջանակը և արտացոլումը ուսումնական պլանի մշակման, կրթության արդյունավետության գնահատման և դասավանդման պրակտիկայի գործընթացում: Իր հերթին, նման արտացոլումը թույլ է տալիս շատ ուսուցիչների մշակել նոր մոտեցումներ, որոնք կարող են արդյունավետորեն բավարարել ուսանողների կրթական կարիքները:

Գարդները (1984) տեղյակ էր բազմակի հետախուզության տեսության պրակտիկային տարասեռության մասին, ուստի նա կենտրոնացավ կրթության որակի գնահատման հիմնախնդիրների նոր մոտեցումների մշակման վրա, տարբեր առարկաների և աշխատանքի ըմբռնում զարգացնելու վրա և կարծում էր, որ կրթության հիմնական նպատակը պետք է լինի հասկացողության զարգացումը: Նրա մանկավարժական հայեցակարգը պարզ է. «Խորը ըմբռնումը պետք է լինի հիմնական նպատակը. մենք պետք է հասկանանք, որ որոշակի մշակութային համատեքստում որոշները համարվում են ճշմարիտ կամ կեղծ, գեղեցիկ կամ սգեղ, լավ կամ վատ: Այս թեմաները դրդում են անհատներին սովորել և հասկանալ նրանց շրջապատող աշխարհը»: Կրթության հայեցակարգը համապատասխանում է ճանաչողական գործընթացների էմպիրիկ ըմբռնմանը, ինչպես նաև ժամանակակից կրթական համակարգերի իրականությանը, որոնք գործում են բազմազգության համատեքստում այն հասարակություններում, որոնց զարգացումը մեծանում է ժամանակակից տեխնոլոգիաների շնորհիվ:

Չնայած նրան, որ ուսուցման ավանդական մեթոդները քիչ թե շատ նման են եղել ամբողջ աշխարհում, ուսուցման ռազմավարությունների և ոճերի հարմարեցումը տարբեր սոցիալական, տնտեսական և կրթական համատեքստերին միշտ եղել է քննարկման առարկա: Տեխնոլոգիաների և համակարգչային հավելվածների աճը ազդեց առօրյա կյանքի գրեթե բոլոր ոլորտների վրա՝ ամբողջ աշխարհում: Այդպես է նաև կրթության ոլորտում. վերջինս կտրուկ փոխվել է՝ հաստատելով ծրագրեր, որոնք օգնում են ուսանողներին բարելավել իրենց գրավոր և բանավոր կարողությունները, ինչպես նաև օգնել նրանց զարգացնել նոր հմտություններ, որոնք ընդլայնում են իրենց ներուժը: Այս հոդվածում ներկայացված գրականության ուսումնասիրությունը ցույց է տալիս, որ վիրտուալ միջավայրում ուսուցման գործընթացը զգալիորեն նպաստել է բարձրագույն կրթության սոցիալական փոփոխությանը. դա ձեռք է բերվում նոր լրատվամիջոցների տրամադրման միջոցով, որոնք թույլ են տալիս ձեռք բերել նոր գիտելիքներ, խթանելով երկխոսությունը ուսուցիչների և ուսանողների միջև, ինչպես նաև հենց ուսանողների միջև (Zane & Muilenburg, 2000):

Ընդհանուր առմամբ, չափազանցություն չէ պնդելը, որ ինտերնետը մեծ ազդեցություն է ունեցել կրթության վրա, ներառյալ էլեկտրոնային ուսուցման դինամիկայի և արագության:

Էլեկտրոնային ուսուցումը նաև նոր մարտահրավերներ է առաջացրել հարաբերական ուսումնական ծրագրերի ձևավորման համար:

Ժամանակակից ուսուցման հիմնական մեթոդները ներառում են տեսանյութերի դիտումը և դերախաղը, մինչդեռ ուսանողներին խրախուսվում է մասնակցել դասախոսություններին նաև ինտերակտիվ գրատախտակների միջոցով (Cottel & Millis, 1993; Bonner, 1999): Վիրտուալ ուսուցման միջավայրի տարբեր գործառույթներ խրախուսում են թվային կրթական միջավայրի անդամների միջև հաղորդակցման հիմնական հմտությունները և փոխգործակցությունը:

Տեղեկատվության և հաղորդակցության տեխնոլոգիաները նման դասընթացների արդյունավետ դասավանդման նոր գերիշխող գործիքներն են: Սա համահունչ է Beattie et Al. (1997 թ.), ով, օրինակ, պնդում էր «խորը ուսուցման» կարևորությունը որևէ ակադեմիական առարկայի մեջ՝ ի տարբերություն մակերեսային գիտելիքների կամ ուսուցման, որոնք առաջարկվում են տարբեր կրթություն մատուցողների կողմից ամբողջ աշխարհում: Ավանդական ուսուցման մեթոդները, ներառյալ դեպքերի ուսումնասիրությունները, խմբային վիկտորինաները, դասախոսությունները և, վերջերս, համատեղ ուսուցումը, տնային աշխատանքը, գրատախտակի օգտագործումը և նույնիսկ համակարգչային ծրագրերը և այլ մեթոդներ, ինչպիսիք են դադարի մեթոդը, թույլ են տալիս ուսանողներին մասնակցել դասախոսություններին և նրանց տրամադրել սեփական ուսումնական գործընթացն ընտրելու հնարավորություն: Ուսանողների նախնական գիտելիքները, ակադեմիական կատարումը և սովորելու կարողությունները պետք է հաշվի առնվեն դասավանդման ամենահարմար մեթոդի և դասավանդման կիրառությունների համակցության ընտրության համար (Bonner, 1999):

Ենթադրաբար, ուսումնական ծրագրերը և ակադեմիական նպատակները պետք է ձևավորվեն տվյալ ուսանողական բնակչության կարիքներին, պահանջներին և հավակնություններին և կրթական համատեքստին համապատասխան՝ ուսանողների մոտիվներն ամրապնդելու և ուսումնական գործընթացին ակտիվ մասնակցությունն ապահովելու համար: Հաշվապահական հաշվառման ոլորտում կարող են կիրառվել ծրագրերի լայն շրջանակ՝ ըստ յուրաքանչյուր ակադեմիական առարկայի կառուցվածքի, նպատակների և պահանջների: Այս ծրագրերը կարող են ներառել վիկտորինաներ, սիմուլյացիոն խաղեր և բազմակի ընտրությամբ հարցեր, որոնք ապահովում են հետադարձ կապ և խթանում ուսանողների վերլուծական հմտություններն ու ինքնավերահսկման կարողությունները: Այնուամենայնիվ, նկատի ունեցեք, որ նման գործելակերպերը պետք է զգույշ կիրառվեն, որպեսզի դրանք չհանգեցնեն «կողավորված» և մակերեսային ուսուցման ոճերի (Բոյս, 1999):

Եզրակացություն

Հոդվածների նյութերը օգտակար կլինեն ժամանակակից կրթական

համակարգի նոր մեթոդներին հարմարվելու պատրաստ ուսուցիչների համար:

Հեռավար ուսուցման ծրագրերը կարող են ներառել ինտերակտիվ մուլտիմեդիա ձայնասկավառակներ, որոնք պարունակում են դեպքերի ուսումնասիրություններ և հեռուսուցում ինտերակտիվ հեռուստատեսության միջոցով: Ավելին, հեռավար ուսուցման ծրագրերը կարող են ապահովել վիրտուալ ուսուցման միջավայր ինտերնետի և ինտերակտիվ գրատախտակների միջոցով, որոնք բավականին տարածված են ուսանողների շրջանում, թեև ուսուցման ավանդական մեթոդները դեռևս նախընտրելի են մեծ թվով ուսանողների կողմից: Իրոք, այս համատեքստում պետք է նշել, որ պարզվել է, որ ուսանողները նախընտրում են ավանդական ուսուցում և ուսուցում, որը հեշտացնում է ուսանողի փոխազդեցությունը և ուսանող-ուսուցիչ փոխազդեցությունը, չնայած այն բանին, որ ուսանողների բոլոր քննությունների արդյունքները տվյալ ուսումնասիրության մեջ բավարար են՝ անկախ կիրառվող ուսուցման մեթոդից: Հեռավար ուսուցման մեկ այլ հայտնի ծրագիր, հատկապես արական սեռի ուսանողների շրջանում, ուսուցումն է տեղեկատվական և հաղորդակցական տեխնոլոգիաների (S2S) կիրառմամբ:

Ուսանողները նախընտրում են S2S կիրառությունները որպես լրացուցիչ, այլ ոչ թե հիմնական ուսուցման մեթոդ: Նմանատիպ մեթոդ է առցանց գործիքային գրատախտակը, որը նույնպես նախընտրելի է ուսանողների շրջանում որպես օժանդակ ռազմավարություն, որը, ըստ նրանց, չպետք է ամբողջությամբ փոխարինի ավանդական ուսուցմանը: Հիբրիդային ուսուցման մոդելները ներառում են ինչպես ավանդական դեմադեմ փոխգործակցություն ուսանողների և ուսուցիչների միջև, այնպես էլ ուսուցման այլընտրանքային մեթոդներ: Նրանք, կարծես, բավականին տարածված են հատկապես ուսանողների շրջանում:

Իրական բիզնեսի աշխարհում կիրառելի ուսուցման այլ մոդելներ, որոնք, թվում է, օգտակար են որպես երկրորդական ուսուցման գործիքներ: Գնահատելով ուսուցման ժամանակակից մեթոդների ազդեցությունը բուհերում՝ մենք պարզեցինք, որ նման մեթոդները չափազանց տարածված են հիմնականում ուսանողների շրջանում և դրանք պետք է ավելի լավ ինտեգրվեն դասավանդման գործընթացում: Էլեկտրոնային ուսուցման հարթակը բավականին արդյունավետ էր ուսուցիչների և ուսանողների կարծիքով, մինչդեռ «ինֆոմիկա» կոչվող վիրտուալ ծրագրային միջավայրի ներդրումը լայնորեն ընդունված էր նաև ուսանողների կողմից: Այնուամենայնիվ, ուսանողների քննությունների արդյունքների վրա, կարծես, էականորեն չի ազդել նախկին ծրագրի օգտագործումը, որը հակասում է վիրտուալ ուսումնական միջավայրի արդյունավետությանը:

Եզրափակելով, կարելի է պնդել, որ թեև տարբեր ուսումնասիրություններ են կատարվել, ուսանողների արձագանքները դասավանդման ժամանակակից գործիքների նկատմամբ և դրանց արդյունավետությունը՝ գնահատված ավարտական քննություններին ուսանողի կատարողականի տեսանկյունից, նման գործիքների հետ կապված կան հարցեր, որոնք դեռևս անհասկանալի են: Նկատելի է, որ շատ ուսանողներ զեկուցում են, որ նախապատվությունը տալիս են անհատականացված ուսուցչակենտրոն ուսուցման մեթոդներին և առաջարկում են օգտագործել վերը նշված ժամանակակից ուսուցման գործիքներն ու

գործելակերպերը՝ որպես օժանդակ գործիքներ, միայն: Ելնելով վերը նշվածից՝ կարելի է պնդել, որ դասավանդման ժամանակակից մեթոդները, ռազմավարությունները և գործիքները պետք է կիրառեն և ինտեգրեն տեղեկատվական և հաղորդակցական տեխնոլոգիաները՝ հիմք ընդունելով, որ վերջիններս հարմարեցված են յուրաքանչյուր ուսանողական բնակչության հետաքրքրություններին, կարողություններին և հավակնություններին: Անհատական տարբերությունները միշտ պետք է հաշվի առնվեն, մինչդեռ աշակերտ-ուսուցիչ փոխադեցությունը պետք է խրախուսվի բոլոր դեպքերում: Դրանով ուսուցման գործընթացը դառնում է ավելի արդյունավետ և հետաքրքիր, մինչդեռ ուսանողները կկարողանան ընդլայնել իրենց գիտելիքները, զարգացնել հիմնական հմտություններն ու կարողությունները շուկայում մրցունակ մնալու համար, ինչպես նաև բավարարել լավ պատրաստված, ստեղծագործ և արդյունավետ աշխատողների ոլորտի պահանջները:

Հետազոտության ընթացքում մենք բացահայտել ենք նոր խնդիրներ և հարցեր, որոնք հետագայում պետք է դիտարկել: Միանգամայն անհրաժեշտ է շարունակել հիբրիդային մեթոդների բացահայտումները և լուծումներ մշակել մասնագիտական ուսումնական հաստատությունների համար, որպեսզի նրանք կարողանան այլընտրանքային մեթոդներ կիրառել բարձրագույն մասնագիտական վերապատրաստման համակարգում:

Հղումներ

Alatis, JE (1989). Լեզուների ուսուցում, թեստավորում և տեխնոլոգիա. Դասեր անցյալի համար՝ դեպի ապագան: Վաշինգտոն, DC: Ջորջթաունի համալսարանի հրատարակչություն, 263 p.

Asher, JJ (1969): Երկրորդ լեզվի ուսուցման ընդհանուր ֆիզիկական արձագանքման մոտեցումը: The Modern Language Journal, 53 (1). 3–17:

Atkinson, E., Conboy, I., Atkinson, J., Doods, A., & McInnis, C. (1996): Բաց ուսուցման նախաձեռնության գնահատում. Երրորդական, մուտք ազգային բրոքերային գործակալության միջոցով: Մելբուռնի համալսարան, 267 p.

Bandler, R. & Grinder, J. (1981): Reframing: Neuro-Linguistic Programming and the Transformation of Meaning, Real People Press. 300 p.

Bonner, S. (1999): Ուսումնական նպատակների հիման վրա ուսուցման մեթոդների ընտրություն. Ինտեգրատիվ շրջանակ: Հաշվապահական կրթության հարցեր, 14(1), 11-39.

Bonwell, CC, & Eison, J. (1991): Ակտիվ ուսուցում. Դասարանում ոգևորություն առաջացնելը: Վաշինգտոն, Ջորջ Վաշինգտոնի համալսարանի կրթության և մարդկային զարգացման դպրոց.

Byram, M. (1989). Մշակութային ուսումնասիրություններ օտարալեզու կրթության մեջ. Ֆիլադելֆիա. Բազմալեզու հարցեր. 250 p

Cottel, PG, & Millis, BJ (1993): Կոոպերատիվ կառույցներ. Կրթության հարցեր, 8(1), 40–60.

Gardner, H. (1984). «Հետերոգլոսիա. գլոբալ հեռանկար». Հետմանկավարժական ուսումնասիրությունների տեսության միջդիսցիպլինար հանդես 5, 172–180:

Gardner, H. (2002). «Միջանձնային հաղորդակցություն բազմաթիվ առարկաների միջև. ուսումնասիրություն ավելորդության մեջ»: Փորձարարական հոգեբանություն 10, 72–80.

Gatteno, K. (1963). Օտար լեզուների ուսուցումը դպրոցներում. լուռ ճանապարհ. Reading, UK: Educational Explorers, 150 p.

MacIntyre, PD & Gardner, RC (1991): Լեզվի անհանգստություն. դրա կապը այլ անհանգստությունների և մայրենի և երկրորդ լեզուներով մշակման հետ: Լեզուների ուսուցում, 41, 513-34.

Pennycook, A. (1990): Քննադատական մանկավարժություն և երկրորդ լեզվի կրթություն. Համակարգ 18, 303-314.

Seale, J., & Mence, RR (2001): Ուսուցման տեխնոլոգիայի ներածություն Բարձրագույն կրթության շրջանակներում Մեծ Բրիտանիայում, Օքսֆորդի Բրուքսի համալսարան, Հեղինգթոն: 360 էջ

Waterhouse, L. (2006). «Բազմաթիվ բանականություններ, Մոցարտի էֆեկտ և Զգացմունքային ինտելեկտ. քննադատական ակնարկ»: Կրթական հոգեբան 41 (4), 207–225.

Wesche, M., & Ready, D. (1985): Օտարերկրացիների խոսակցություն համալսարանի լսարանում. Ներածում երկրորդ լեզվի յուրացման մեջ, 89-114.

Zane, LB, & Muilenburg, L. (2000): Նախագծեք քննարկման հարցեր առցանց, մեծահասակների ուսուցման համար: Կրթական տեխնոլոգիա, 40(5), 53–56.